

Ja, vi har — jeg vil ikke sige heldigvis —, men vi har i alt Fald rigeligt af indenlandsk Statsgæld, saa der vil være nok at udrette paa dette Omraade. (Rode: Intet som helst). Altsaa, den Vej maa vi vel betragte — derom tror jeg, vi kan være ganske enige — som ikke farbar. Derefter gaar Keynes over til at undersøge den anden Vej, som han siger der er, nemlig Kapitalafgiftens, og Keynes argumenterer saa overordentlig interessant og logisk — dybsindig, som han er — overfor alle de Indvendinger, som fremsættes mod en Kapitalafgift. Jeg er ikke helt klar over, om hans Udtryk Kapitalafgift ikke betyder netop en Konfiskering af Formuen, jeg er tilbøjelig til at tro det, men jeg tør ikke sige det. Jeg tror, at det, som han opererer med, er Tanken om en Konfiskering, en Overflytning af selve Formuen fra Formueejerne til Staten, medens det Forslag, som her foreligger, som ogsaa er kendt i Dag af ærede Ordførere, ikke er nogen Konfiskering af Formuemassen som saadan, men kun en Inddragning af en større eller mindre Del af Formueindtægten. Men Keynes gaar altsaa ud fra, at det i Virkeligheden er en fremkommelig Vej og en Vej, som kan anbefales af mange Grunde. Jeg vil gerne betone, at det er en engelsk Nationaløkonom, der ikke tilhører Socialdemokratiet og af den Grund skulde have faaet forvirret sine nationaløkonomiske Begreber, som netop i en Bog om disse økonomiske Spørgsmaal anbefaler at gaa den Vej at overføre en Del af Formuerne fra private Hænder til Statskassen til Tilbagebetaling af Statens Gæld. Men han er klar over, at det vil vække megen Modstand, og han siger bl. a.: Den Modstand kommer af de dybe Instinkter, som Kærligheden til Penge har sat i Befolkningen, og han tilføjer, at mange anser det for formaalstjenligt at flytte den offentlige Diskussion om finansielle Forhold af denne Art fra det logiske til et foregivet moralsk Grundlag. Jeg er sikker paa, at hvis Keynes havde hørt den Diskussion, der er ført her i dette høje Ting i Dag, vilde han have hævdet, at hans Udtalelse herom stadig havde sit praktiske Værd. Jeg har Indtryk af, at man er mere tilbøjelig til at tale i almindelige Toner om den Uretfærdighed, det er at gribe ind paa disse Omraader, end til strengt nøjagtigt, logisk at gennemtanke Problemet i Henseende til dets Virkninger.

Efter min Mening er dette et Lovforslag, som kan bringe den danske

Statsgæld ned, som kan lette den danske Stats Budget i de kommende Aar for de meget store Rentebyrder, og som har de fornævnte Virkninger paa hele vort økonomiske Liv. Spørgsmaalet bliver derfor: Vil man denne Udvikling, eller vil man den ikke, lader man sig skræmme tilbage af de Vanskeligheder, der naturligvis altid er ved Skatteforanstaltninger, saa at man ikke tør betræde denne Vej? Et Forsøg paa at angive andre Midler til Løsning af dette Problem er der jo ikke gjort. Problemet er saa stort og saa alvorligt, at de Forslag, som er antydet fra anden Side, slet ikke er i Stand til at løse det. De er muligvis i Stand til at røre lidt ved det paa det ene eller det andet Punkt, men de er ikke i Stand til at løse den Opgave, det er at betale mellem 400 og 500 Mill. Kr. tilbage af den danske Statsgæld i de første 8—9 Aar, og det er i Virkeligheden det Problem, som foreligger i Danmarks finansielle Situation. Jeg vilde anse det for overordentlig skadeligt, om vi skulde til at laane til Afbetaling paa Gælden, saaledes som det er gjort tidligere. Jeg vilde anse det for overordentlig skadeligt for Statens finansielle Udvikling, men hvis man ikke vil gaa den Vej, maa man gøre sig klart, at saa maa der kraftige Foranstaltninger til, og Ansvaret for, at man ikke kommer ind paa den Vej, maa ligge hos de Partier, der modsætter sig det, hvis ikke de kan anvise en anden Vej; den er ikke anvist i Dag, og der kan efter min Formening ikke anvises en virkelig farbar Vej og en Vej, der fører til Maalet. Problemet lader sig ikke løse ved smaa Forslag om det ene eller det andet. Danmarks økonomiske Situation er saa alvorlig, at vi maa tage op til Overvejelse, hvad der skal gøres. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Rode i, at det bliver vanskeligt i det kommende Finansaar at skaffe Balance paa Regnskabet, ikke fordi jeg har været i Stand til at overse alle disse Forhold i den korte Tid, jeg har haft Lejlighed dertil, men det er vist noget, der er kendt for hele Rigsdagen, at det Budget blev lagt overordentlig knapt, og det er naturligvis ikke muligt ved Hjælp af Beparelser paa dette almindelige Budget at skaffe Penge til Afdrag paa Gælden. De Veje, det ærede Medlem Hr. Rode anviste: Nedsættelse af Militæruddgifterne og Beparelser i Administrationen, er gode at gaa, men de Beløb, der kan blive Tale om at indvinde paa denne Maade, i hvert Fald med Hensyn til Beparelser i Administra-